

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Саївська сільська рада
Липоводолинського району
Сумської області**

с. Саї, вул. Шкільна, 10,
Липоводолинський район,
Сумська область, 42520

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту
регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Саївської сільської ради Липоводолинського району Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Саївської сільської ради Липоводолинського району Сумської області від 02.05.2019 № 02-14/210.

За результатом проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань бюджету, планування, соціального та культурного розвитку Саївської сільської ради, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Саївської сільської ради у 2020 році планується встановити:

- податок на майно, який складається з:
  - а) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
  - б) плати за землю;
- єдиний податок;
- збір за місця для паркування транспортних засобів;
- туристичний збір.

Щодо проекту рішення в цілому

1. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої будуть справлятися податки і збори, що встановлюються.

1.1. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний

перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення та його додатках, що не узгоджується з наведеними вище вимогами ПКУ, а саме: не зазначені об'єкт оподаткування для єдиного податку та туристичного збору, а також відсутні строки та порядок подання звітності про обчислення і сплату податків, що складають податок на майно та туристичного збору.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення або його додатках всі обов'язкові елементи податків/зборів або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2. Додатком 1.1 до проекту рішення планується встановити ставки податку за такі об'єкти оподаткування як будівлі сільськогосподарського призначення інші (пункт 1271.9).

Пропонуємо додаток 1.1 до проекту рішення привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким встановлено вичерпний перелік об'єктів, які не є об'єктом оподаткування.

Щодо плати за землю

3. Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1. статті 14 ПКУ, плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Діючим законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

З огляду на вищевказане, пропонуємо змінити назви підпункту 1.1.2 проекту рішення та додатку 2 до нього з «Плата за землю» на «Земельний податок», а також всюди по тексту.

3.1. У додатку 2.1 до проекту рішення встановлюються ставки земельного податку на території Саївської сільської ради на 2020 рік. Проте, встановлення ставки податку для земель, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання взагалі не здійснюється.

Керуючись вимогами пункту 274.2 статті 274 ПКУ рекомендуємо розмістити вказану вище інформацію в додатку 2.1 до проекту рішення.

3.2. Відповідно до підпункту 274.1 статті 274 ПКУ ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у

розмірі не більше **3** відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше **1** відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель - не більше **0,1** відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Отже, пропонуємо привести пункт 09 додатка 2.1 до проекту рішення (стосовно усіх суб'єктів) та пунктів 13 та 14 додатка 2.1 до проекту рішення (стосовно тільки юридичних осіб) у відповідність до вищевказаних норм ПКУ.

3.4. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку вищевикладеним, пропонуємо у додатку 2.1. зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки, в залежності від її місцезнаходження.

3.5 Крім цього, у додатку 2.1. (пункти 02.01, 03.07, 13.03 тощо) визначені ставки податку за землю для юридичних та фізичних осіб у різних розмірах для однакових видів цільового призначення земель.

Проте, вимогами ПКУ не передбачено встановлення різних розмірів ставок земельного податку для фізичних та юридичних осіб для одного виду землекористування. При цьому, звертаємо увагу, що відповідно до підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 ПКУ, податкове законодавство України ґрунтується на принципах рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

Отже, пропонуємо привести додаток 2.1. до вимог ПКУ.

Щодо єдиного податку

4. Розділом 4 додатку 3 до проекту рішення планується встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців для першої групи платників єдиного податку – 10% до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та для другої групи платників єдиного податку – 10% до розміру мінімальної заробітної плати, встановлених законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до норм пункту 293.2 статті 293 ПКУ, фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

Водночас ставки для платників єдиного податку запропоновано встановити в однаковому для всіх суб'єктів господарювання максимальному розмірі, без врахування рівня доходів суб'єктів господарювання в залежності від видів економічної діяльності.

У зв'язку із вищенаведеним, пропонуємо розділ 4 додатка 3 до проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 293 ПКУ.

4.1. Додаток 3 до проекту рішення містить окремі норми щодо порядку обрання, переходу та відмови від спрощеної системи оподаткування, порядку реєстрації та анулювання реєстрації платників єдиного податку, а також

відповідальності платника єдиного податку, що не відповідає вимогам статті 7 ПКУ.

Отже, пропонуємо виключити вищевказані норми з додатку 3 до проекту рішення.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) до проекту рішення, а саме його зміст і наповнення, не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема, навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, зазначити, які ставки податків та зборів діють на відповідній території на сьогоднішній день, проаналізувати причини, чому розмір ставок податків потребує збільшення/залишення на існуючому рівні/зменшення, а також, охарактеризувати та оцінити сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

У розділі II задекларовані розробником цілі державного регулювання не є вимірюваними та не в повній мірі відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Тому, вважаємо, що до альтернативних способів вирішення проблеми АРВ доцільно було б додати четверту альтернативу, а саме: «Встановлення ставок податків та зборів в меншому від запропонованого проектом регуляторного акту, розмірі».

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у числовому (грошовому) вимірі.

Наголошуємо на необхідності перегляду у АРВ вигод та витрат для суб'єктів господарювання для всіх альтернатив, що наразі визначені помилково та не повністю.

Зауважуємо на необхідності виправлення помилки щодо загальної кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання («929»), в таблиці щодо оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання.

Також, в АРВ фактично не обґрунтовано ставок податків та зборів, що встановлюються для суб'єктів господарювання та фізичних осіб, а також не наведено алгоритм їх визначення. Насамперед це стосується максимальних розмірів ставок земельного податку для окремих категорій земельних ділянок за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено,

єдиного податку для суб'єктів господарювання першої групи спрощеної системи оподаткування, а також туристичного збору для внутрішнього туризму.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки вказаних податків та зборів встановлюються на максимальному рівні, відсутність у АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV розробником фактично не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V АРВ проекту рішення не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

У розділі VIII АРВ пропонуємо визначити такий обов'язковий числовий показник результативності регуляторного акта, як час, що витрачатиметься суб'єктами господарювання на виконання його вимог.

Відповідно до пункту 10 Методики визначаються прогнозні значення показників результативності регуляторного акта протягом різних періодів після набрання чинності останнім.

Отже, пропонуємо в розділі VIII АРВ до проекту рішення визначити прогнозні показники результативності на I, II, III та IV квартал 2020 року.

Розділ IX АРВ не містить інформації щодо конкретних періодів проведення базового та повторного відстеження результативності дії регуляторного акта, що не узгоджується з вимогами Методики.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі – М-Тест) до АРВ розробником проекту рішення не вказано місця проведення робочих нарад та зустрічей з представниками підприємництва, не наведено інформаційних даних про їх учасників, не описано результати опитувань та не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, зокрема, з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків, прогнозних показників результативності регуляторних актів, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики як: збалансованості – забезпечення регуляторної діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Саївської сільської ради Липоводолинського району Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої

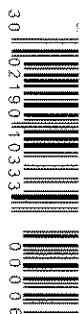
постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо проінформувати Державну регуляторну службу України в установленому порядку.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

Сидорський
(066) 8049169